

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Libora Zhřívála v právní věci žalobce: **D. R.**, nar. X, st. přísl. X, bytem X, zast. JUDr. Jaroslavem Novákem, Ph.D., advokátem, se sídlem Trojanova 12, Praha 2, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutím ze dne 10. 3. 2009 čj. 3248/09-1500-106358, ze dne 10. 3. 2009 čj. 3249/09-1500-106358, ze dne 10. 3. 2009 čj. 3250/09-1500-106358 a ze dne 10. 3. 2009 čj. 3251/09-1500-106358

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 6 000,- Kč zaplacený v kolcích. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu Městského soudu v Praze do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jaroslava Nováka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedených v záhlaví, kterými byla zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím vydaným Finančním úřadem pro Prahu 5, jimiž byla zamítnuta jako opožděná odvolání žalobce proti platebním výměrům na daňová penále.

Žalobce v žalobě uvádí, že dne 4. 8. 2005 bylo proti němu zahájeno trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 252a odst. 1

odst. 2 písm. b) trestního zákona. Trestní řízení bylo zahájeno na základě zjištění, že v safesových schránkách pronajatých žalobcem u Komerční banky byly nalezeny bankovky v hodnotě celkem 439.461 USD, přičemž zdroj těchto peněz se nepodařilo zjistit. Bankovky byly žalobci policií zabaveny. Usnesením ze dne 20. 12. 2006 byla věc podle § 159a trestního řádu odložena, když nešlo o podezření ze spáchání trestného činu. V průběhu trestního řízení byla finanční částka v celkové výši 280.890,76 USD poukázána na základě exekučních příkazů Finančnímu úřadu pro Prahu 5 a zbytek zabavených peněz byl žalobci vrácen.

Dne 8. 8. 2005 se žalobce dostavil na Finanční úřad pro Prahu 5, kde mu byly předány výzvy k podání daňových přiznání za roky 2001 až 2004 a zajišťovací příkazy k zajištění daně. Žalobce následně prostřednictvím svého právního zástupce požádal o prodloužení lhůty k podání daňového přiznání za všechna zdaňovací období, kterým však nebylo vyhověno.

Dne 8. 9. 2005 a 9. 9. 2005 správce vydal platební výměry, kterými žalobci za roky 2001, 2002 a 2003 vyměřil daň dle § 44 daňového řádu. (Odvolání žalobce proti těmto výměrům byla zamítnuta a k žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 5. 2010 čj. 10 Ca 1/2009-48 tak, že platební výměr týkající se roku 2001 a navazující rozhodnutí žalovaného zrušil, neboť dospěl k závěru, že v tomto případě byla daň vyměřena po uplynutí lhůty dle § 47 odst. 1 daňového řádu, žaloby proti ostatním rozhodnutím žalovaného zamítl.)

Dne 16. 1. 2006 vydal správce daně platební výměry na daňové penále za prodlení úhrady daňových povinností za roky 2001, 2002 a 2003. Dne 27. 11. 2006 pak vydal správce daně platební výměr na daňové penále, kterým žalobci zvýšil penále za zdaňovací období roku 2003 o částku 6.249 Kč.

Žalobce uvádí, že platební výměry na daň z příjmu fyzických osob mu byly řádně doručeny až dne 8. 10. 2008, nemohly být vydány, resp. nabýt právní moci platební výměry na daňová penále.

Žalobce dále namítá, že právo vyměřit daň se prekludovalo, když o úkonu, jímž měla být prekluzivní lhůta přerušena, byl informován až doručením platebních výměrů, tj. až v roce 2008.

Žalobce uvádí, že mu byly ukládány sankce (penále) za nesplnění daňových povinností, přestože žádnou daňovou povinnost neměl, a za nezaplacení nebo pozdní zaplacení částek, které prokazatelně zaplatit nemohl, když veškeré jeho prostředky byly zadržovány Policií ČR, ačkoli podezření ze spáchání trestného činu se nepotvrdilo.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě předně uvedl, že předmětem tohoto řízení není otázka správnosti vyměření daně, ale toliko otázka posouzení včasnosti odvolání proti platebním výměrům na daňová penále. Uvádí pak, že platební výměry na daňové penále ze dne 16. 1. 2006 byly doručeny 24. 1. 2006 zástupci žalobce a dne 9. 2. 2006 žalobci a platební výměr ze dne 27. 11. 2006 byl zástupci žalobce doručen dne 1. 12. 2006 a žalobci dne 18. 12. 2006. Odvolání byla podána shodně dne 6. 11. 2008, tj. po uplynutí zákonné lhůty.

K tomuto vyjádření podal žalobce repliku, v níž uvedl, že nebyl v průběhu daňového řízení seznámen s podklady, na jejichž základě mu byla daň vyměřena. Nebylo mu tedy zřejmé, co po něm finanční úřad požaduje a z jakých údajů vlastně vychází. Tyto skutečnosti jsou žalobci zřejmé až ze spisu zaslaného soudu k této žalobě. Následně uvedl, že předmětné platby došlé na jeho účet nebyl jeho příjmy, ale vratky půjčky od paní M. Y., jejíž svědeckou

výpověď navrhuje k důkazu.

Při ústním jednání zástupce žalobce setrval na podané žalobě, přičemž zdůraznil, že se o tom, že mu byla vyměřena daň na základě jeho prostředků na účtu, dozvěděl až ze soudního spisu. Poukázal rovněž nález Ústavního soudu I. ÚS 1611/07 vztahující se k otázce prekluze práva vyměřit daň.

Zástupkyně žalovaného ve svém vyjádření zdůraznila, že v daném případě jde toliko o otázku posouzení včasnosti podaných odvolání.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 5. 8. 2005 vydal finanční úřad výzvy čj. 293993/05/005912/7805, čj. 293990/05/005912/7805, čj. 293986/05/005912/7805 a čj. 293980/05/005912/7805, kterými byl žalobce podle § 40 odst. 1 daňového řádu vyzván, aby podal přiznání k dani z příjmu fyzických osob za roky 2001, 2002, 2003 a 2004, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Současně byl žalobce upozorněn, že pokud v této lhůtě daňové přiznání nepodá, je správce daně oprávněn zjistit základ daně a stanovit daň podle pomůcek, které má k dispozici, nebo které si opatří, a to i bez součinnosti s žalobcem. Všechny tyto výzvy jsou opatřeny vlastnoručním podpisem žalobce, že je převzal dne 8. 8. 2005.

Dne 25. 8. 2005 byla finančnímu úřadu doručena žádost žalobce podaná prostřednictvím jeho právního zástupce o prodloužení lhůty k podání daňových přiznání, a to o 60 dnů. Rozhodnutími ze dne 6. 9. 2005, která byla doručena zástupci žalobce dne 12. 9. 2005, nebylo této žádosti vyhověno.

Následně vydal finanční úřad platební výměry, kterými žalobci vyměřil daň z příjmu fyzických osob za roky 2001, 2002 a 2003, a to:

- platebním výměrem č. 1050006586 čj. 327288/05/005912/7805 ze dne 8. 9. 2005 za rok 2001 daň ve výši 1,651.988 Kč
- platebním výměrem č. 1050006589 čj. 327516/05/005912/7805 ze dne 9. 9. 2005 za rok 2002 daň ve výši 1,713.524 Kč
- platebním výměrem č. 1050006590 čj. 327517/05/005912/7805 ze dne 9. 9. 2005 za rok 2003 daň ve výši 908.244 Kč.

Finanční úřad tyto platební výměry žalobci nesprávně doručoval veřejnou vyhláškou (o neúčinnosti tohoto doručení není mezi účastníky sporu) a po upozornění právního zástupce žalobce je tento převzal osobně dne 8. 10. 2008, což stvrdil svým podpisem.

Poté dne 6. 11. 2008 podal žalobce proti uvedeným platebním výměrům odvolání. O odvoláních rozhodl žalovaný rozhodnutími ze dne 18. 11. 2008 čj. 17678/08-1100-102079, ze dne 18. 11. 2008 čj. 17679/08-1100-102079 a ze dne 18. 11. 2008 čj. 17680/08-1100-102079 tak, že odvolání zamítl. O žalobě žalobce proti těmto rozhodnutím žalovaného rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 5. 2010 tak, že platební výměr týkající se roku 2001 a navazující rozhodnutí žalovaného zrušil, neboť dospěl k závěru, že v tomto případě byla daň vyměřena po uplynutí lhůty dle § 47 odst. 1 daňového řádu, žaloby proti ostatním

rozhodnutím žalovaného zamítl.

Dne 16. 1. 2006 vydal finanční úřad platební výměry na daňová penále, kterými žalobci sdělil předpis penále za prodlení úhrady jeho daňových povinností, a to:

- platebním výměrem čj. 12581/06/005912/7598 za rok 2001 ve výši 883.576 Kč
- platebním výměrem čj. 12582/06/005912/7598 za rok 2002 ve výši 891.644 Kč
- platebním výměrem čj. 12639/06/005912/7598 za rok 2003 ve výši 457.670 Kč

Všechny tyto platební výměry byly právnímu zástupci žalobce doručeny dne 24. 1. 2006.

Platebním výměrem ze dne 27. 11. 2006 čj. 423341/06/005912/7598 finanční úřad zvýšil vyměřené penále za rok 2003 o částku 6.249 Kč na celkovou částku 463.919 Kč. Tento platební výměr byl právnímu zástupci žalobce doručen dne 1. 12. 2006.

Dne 6. 11. 2008 podal žalobce prostřednictvím právního zástupce proti těmto výměrům odvolání, v nichž argumentoval obdobně jako v žalobě. Žalobce v odvolání neuvádí, kdy mu byly platební výměry doručeny, ani nic nenamítá proti způsobu jejich doručení.

Rozhodnutími ze dne 8. 12. 2008 čj. 465737/08/005912/6390, čj. 465751/08/005912/6390, čj. 465748/08/005912/6390 a čj. 465743/08/005912/6390 finanční úřad tato odvolání zamítl, když uvedl, že platební výměry byly žalobci doručeny dne 1. 12. 2006, resp. 24. 1. 2006 a odvolání byla podána až dne 7. 11. 2008, ačkoli lhůta pro odvolání uplynula dne 17. 1. 2007, resp. 13. 3. 2006.

I proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání a argumentoval podobně jako v podané žalobě. Ani v tomto odvolání není obsažena žádná námitka zpochybňující způsob doručení platebních výměrů na daňová penále nebo posouzení včasnosti podaných odvolání.

O odvoláních rozhodl žalovaný žalobou napadenými rozhodnutími tak, že odvolání zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že odvolání bylo podáno ve vztahu ke všem čtyřem platebním výměrům po uplynutí zákonem stanovené lhůty. V rámci tohoto odvolacího řízení je tak odvolací orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda byla dodržena lhůta pro podání odvolání. S ohledem na skutečnosti již citované shora byl správce daně postupovat podle § 49 odst. 2 písm. b) daňového řádu, což také učinil.

Následně se žalovaný stručně vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce, byť uvedl, že nesouvisí s tímto odvolacím řízením, neboť směřují proti vyměření daně a platebnímu výměru na daňové penále, tj. nevztahují se k otázce včasnosti podaného odvolání.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

V daném případě je napadeno rozhodnutí, jímž bylo rozhodováno o odvolání proti rozhodnutí správce daně, kterým bylo odvolání žalobce proti platebním výměrům na daňové penále zamítnuto jako opožděné.

Podle § 49 odst. 2 písm. b) daňového řádu správce daně odvolání zamítne, jestliže je podáno po stanovené lhůtě.

Podle § 49 odst. 3 daňového řádu v odůvodnění rozhodnutí podle odstavce 2 uvede správce daně jen důvody, pro které bylo odvolání zamítnuto, a ostatními důvody ve věci samé se nezabývá.

Z uvedeného vyplývá, že je-li odvolání podáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty, nezabývá se správce daně důvody odvolání ve věci samé, s ohledem na to se nemůže důvody ve věci samé zabývat ani odvolací orgán, je-li proti rozhodnutí správce daně o zamítnutí odvolání pro opožděnost podáno odvolání. Odvolací orgán v takovém případě může toliko ověřit, zda odvolání bylo skutečně podáno po stanovené lhůtě a nemůže se zabývat důvody ve věci samé. Stejný rozsah přezkumu pak platí pro správní soud. Soud se nemůže zabývat důvody ve věci samé, neboť ani žalovaný se jimi nezabýval, a může se opět zabývat pouze otázkou, zda daňový subjekt podal odvolání proti platebnímu výměru včas nebo nikoli.

V daném případě je ze spisového materiálu zřejmé, že žalobce odvolání podal po uplynutí stanovené lhůty, jak již bylo uvedeno shora. Žalobce v žalobě neuplatnil žádnou žalobní námitku, kterou by zpochybňoval nedodržení lhůty pro podání odvolání, nic takového nenamítal ani v řízení před daňovými orgány. Jeho žalobní námitky se tak zcela míjejí s předmětem řízení a nemohou být důvodem pro zrušení žalobou napadených rozhodnutí.

Soud se tedy nezabýval (a ani zabývat nemohl) otázkou, zda daň byla žalobci vyměřena v souladu se zákonem a zda bylo žalobci v souladu se zákonem z této daně vyměřeno penále. Platební výměry na penále je tak v současné době možno změnit jedinec cestou mimořádných opravných prostředků. Důvody pro jejich užití však soud nemůže zkoumat v tomto řízení. Soud se nemohl v tomto případě zabývat ani možnou prekluzí práva vyměřit daň, neboť v daném případě nebyla předmětem posouzení otázka vyměření daně nebo penále, ale - jak bylo opakovaně zdůrazněno - toliko otázka včasnosti odvolání. V návaznosti na rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 10 Ca 1/2009 je nicméně třeba připomenout, že vyměřené penále jako příslušenství sleduje právní osud daně. Pro rozhodnutí soudu v tomto řízení však tato skutečnost nemůže mít vliv z důvodů již opakovaně zmíněných shora.

Vzhledem k tomu soud ani neprováděl dokazování důkazními prostředky navrženými žalobcem v řízení před soudem, neboť žalobce jimi hodlal prokázat skutečnosti, které nemají pro posouzení věci žádný význam.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Soud dále rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku. Žalobce s podáním žaloby zaplatil vylepením kolkových známek soudní poplatek ve výši 8.000,- Kč. V daném případě však jsou předmětem řízení čtyři rozhodnutí správního orgánu, která vycházejí z obdobné procesní, skutkové i právní situace, a proto měl žalobce zaplatit soudní poplatek toliko ve výši 2.000,- Kč (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl.ÚS 69/06 ze dne 29. 1. 2008). Proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve třetím výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 7. října 2010

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu